

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Julij - September 2019 | San Floriano del Collio, Luglio - Settembre 2019
Leto LI št.3 | Anno LI nr.3

Spošt.
S.K.P.D. F.B. SEDEJ
Trg Svobode 6
34070 Števerjan - (GO)

POŠILJATELJ:
S.K.P.D. "F. B. Sedej"
Trg Svobode, 6
34070 Števerjan (GO) - ITALIJA
www.sedej.org

Poste Italiane Spa
Spedizione in abbonamento Postale
70% - DOB/Gorizia

Lasten tisk

50 LET POVEZUJEMO

KAZALO

UVODNIK	3
PRIJATELJA SAŠE NI VEČ MED NAMI.....	3
DUHOVNA MISEL	4
NA 49. ŠTEVERJANSKEM FESTIVALU SLAVIL ANS. ZADETEK.....	5
ŠTEVERJAN OBISKAL PREDSEDNIK VLADE RS MARJAN ŠAREC	6
V NOVO PEVSKO SEZONO S TEČAJEM VOKALNE TEHNIKE	8
SPOMINI NA SAŠO MARTELANCA.....	9
DELOVANJE DRAMSKE DRUŽINE	10
NOGOMETNI TURNIR IN DRUŠTVENI ODDIH V ŽABNICAH.....	11
ZEBU ALI POHANI DIVJI PRAŠIČ?	12
KAKO JE ŽIVETI DANES – INTERVJUJI Z MLADIMI ŠTEVERJANCI.....	13
OBČINSKE VESTI	
• NEDELJSKO OZ. PRAZNIČNO OBLAČILO	14
• OBLIKOVANJE REPREZENTANČNEGA VINA.....	15
NOV URNIK ANAGRAFSKEGA URADA	16
DEVELOPMENT	16
NOVICE IZ K.D. BRIŠKI GRIČ.....	17
BRIŠKA REBULA ZOPET PRIVABILA SVETOVNE VINSKE PISCE	19
PREMIERNA PREDSTAVITEV DOKUMENTARNEGA FILMA »ZA SLOVENSKI GLAS«	21
TAKŠNI SMO PAČ LJUDJE.....	22
PRAVO PRIJATELJSTVO NIKOLI NE MINE	23
ŠTEVERJANCI IN »LEPO JE BITI MUZIKANT«.....	24
AVTOBUSNA PROGA GORICA - ŠTEVERJAN - MEDANA.....	25
ADRIATICA IONIC RACE – S KOLESOM V SVET.....	26
DARovi, ČESTITKE	27
KUHARSKI RECEPTI	29

Opremili in uredili člani društva »F. B. Sedej«
 Damjan Klanjšček (glavni urednik)
 Ivan Vogrič (odgovorni urednik)

Če Števerjanskega Vestnika še **ne prejimate**, če ste **zamenjali bivališče in naslov**, ali potrebujete katerokoli informacijo, nas lahko kontaktirate s spodaj navedenimi telefonskimi številkami ali naslovi e-mail, tako da boste lahko še vedno redno prejeli naše glasilo.

Damjan Klanjšček
 329 7227151
 damjanklanjscek@gmail.com

Elija Muzic
 (blagajničar)
 340 5258399
 elija.muzic@gmail.com

Martina Valentincič
 349 2401800
 martina.valentincic@gmail.com

UVODNIK

PRIJATELJA SAŠE NI VEČ MED NAMI

Simon Komjanc

Prve dni meseca avgusta sem po radiu slišal žalostno vest, da nas je za vedno zapustil časnikar radia Trst A Saša Martelanc. Ne bom tu pisal o vsem, kar je on naredil za razne ustanove, društva, revije, časopise in radio, ker so o tem že izčrpno poročali njegovi tržaški sodelavci in prijatelji. Rad pa bi v prvi vrsti poudaril, da je bil Saša velik in dober prijatelj Števerjancev. Zmeraj je k nam rad zahajal. Zelo smo mu hvaležni, ker je v tistih letih na radiu vestno poročal o našem delovanju, še posebno zato, ker je prepričano zagovarjal slovenstvo in krščanstvo. Zmeraj je bil zvest svojim idealom. Imel je poseben občutek za naš jezik. Vedno je poročal v taki lepi slovenščini, da ga je bilo prijetno poslušati. V naši preprosti

“klapi” je bil vselej dobre volje in zelo duhovit. Vedno je vestno poročal o našem delovanju, prireditvah in še posebno o našem števerjanskem festivalu.

Zadnja leta sem ga večkrat poklical po telefonu in sva se poleg drugega spomnila tudi na tiste lepe pretekle čase. Zelo mi je težko pri srcu, ker sem ga hotel tudi letos poklicati za Veliko noč, toda preveč sem odlašal in vest, da ga ni več med nami, me je zelo prizadela.

Počivaj v miru Saša, spremljaj še naprej naše delovanje. Prepričan sem, da bosta ti in Livio v prvi vrsti poslušala naš festival in uživala, kot vedno, ob slovenskih melodijah.

prijatelj Simon

Slika iz noviglas.eu

DUHOVNA MISEL

župnik Marjan

VESOLJNO BRATSTVO SV. FRANČIŠKA

Svetopisemsko poročilo imenuje prvega človeka Adam, kar pomeni Zemljan, to je tisti, ki je telesno ustvarjen iz istih prvin kot zemlja. Razkošno pogrnjena zemeljska miza z rastlinsko in živalsko hrano človeku omogoča zdravo prehrano in prijeten dom, v katerem se lahko s soljudmi dobro počuti. Človek, ki mu je narava zaupana kot dar in v oskrbo, si je najprej sam, nato skupinsko in končno na ravni držav, začel naravno bogastvo zemlje sebično prilaščati; pomislimo le na kolonije ali na bogastvo manjšine in revščino večine prebivalstva. Dolgo se mu je zdelo, da je bogastvo zemlje neizmerno in neizčrpno. Toda v zadnjih stoletjih se je vse bolj zavedel, da je sla po imetju lahko dvorezna. Z ene strani spoznava, da naravna bogastva niso neizčrpna, z druge pa čuti, da ga lahko pretirano hlastanje po vedno večjem imetju, ki ne upošteva potreb in pravic bližnjega, prej ali slej razočara in osami v samozadovoljnem uživanju ali pa celo uniči njegovo človečnost. Bogati posamezniki ali bogata združenja tako radi pozabljajo, da čudovita narava ni namenjena samo njim, temveč vsem sedanjim ljudem in tudi zanamcem. S tehnično revolucijo je prišlo do tako krutega izkoriščanja, uničevanja in zastrupljanja narave, da je kot protiutež nastala znanost, ki ji pravimo ekologija, številne države pa v zadnjih desetletjih ustanavljajo posebno ministrstvo za okolje, ki na državni ravni skrbi za ohranjanje narave. Daleč pred nami so v tem pogledu skandinavske države (Švedska, Danska, Nizozemska...).

Do pretiranega izrabljanja narave je prišlo tudi zato, ker človek ne upošteva izkustva nekaterih velikanov človeškega duha, ki so zapustili v zgodovini vidnejšo sled in nadčasovno sporočilnost. Sporočilo Frančiška Asiškega, vredno pozornosti današnjega človeka, je njegovo pozitivno stališče do stvarstva, katerega dobrota izhaja iz povezanosti s Stvarnikom. Če stvari zapremo same vase, če prekinemo bivanjski odnos do Stvarnika, postanejo krhke. Stvarstvo je kakor barvno okno katedrale, ki zaživi v vseh svojih barvah le takrat, ko skozi posije sonce. Sonce, ki daje življenje bitjem, je Bog Stvarnik in Odrešenik. V Frančiškovih prečiščenih očeh je stvarstvo izgubilo svojo senčnost in postalo prosojno, postalo je znamenje navzočnosti, usmiljenosti in sočutja Najvišjega. Tebe, Najvišji, predstavlja, je zapisal sv. Frančišek v Sončni pesmi, o soncu, ki je uživalo pri njem po pričevanju njegovih življenjepiscev posebno občudovanje.

Priznati kakor Frančišek kaki stvari njen edinstveni odnos do Najvišjega, pomeni iztrgati jo iz brezimnosti, ji dati edinstven obraz, s katerim je navzoča pri Stvarniku in jo Stvarnik pozna in ljubi kot edinstveno. To pa pomeni dvigniti in sprejeti stvar na raven »medosebnih«

odnosov, sprejeti jo za brata in sestro. To je delal Frančišek, ki v svojem zrelem obdobju ni poznal le sonca, vode, lune, volka, temveč brata sonce, sestro vodo, sestro luno, brata volka. To vesoljno bratstvo je Frančišek doživljal na poseben način v odnosu do vsakega človeka. Ta odnos mu je pomagal, da je stregel bratu gobavcu in drugim potrebnim ljudem in tako nakazal pomen prostovoljne in brezpogojne bratske in sestrške pomoči potrebnim.

Zaradi nespoštljivega in sebičnega izkoriščanja je narava marsikje vsak dan bolj zastrupljena, kar že nekaj časa povzroča izumiranje številnih živalskih in rastlinskih vrst, posledično pa je vse bolj, tudi brez vojne, ogroženo človeštvo. Človek se čedalje bolj zaveda, da ga ne ogroža samo atomska, ampak tudi ekološka in biološka bomba, in tudi tega, da je naše preživetje vse bolj odvisno od skrbi za naravo in korenite spremembe srca. Velja namreč trditev, da Bog sicer skesanim ljudem greh in sebičnost rad odpušča, ljudje težko, narava nikoli!

Zato jo spoštujmo in varujmo!

NA 49. ŠTEVERJANSKEM FESTIVALU SLAVIL ANS. ZADETEK

Častni Gost Nedeljskega Finalnega Dela Je Bil Marjan Šarec

Za nami je 49. Festival narodno-zabavne glasbe »Števerjan 2019«, ki je potekal od petka, 5. julija, do nedelje, 7. julija.

Na njem so nastopili ansambli DOLENJSKIH 5, FOLKTON, JELEN, KRAŠKI MUZIKANTI, LUN'CA, PIK, RAZGLED, VALOVI in ZADETEK, JUG, MLADI POMURCI, MURNI, NAŠI FANTJE, PETOVIA KVINTET, PRISRČNIKI, RAUBARJI, ROŽNIK, SAVINJSKI KVINTET, VESELI SAVINJČANI, VRLI MUZIKANTI in ŽURERJI.

Vse tri večere je dogajanje na odru povezovala voditeljica Tjaša Hrobat. Strokovna komisija za glasbo, ki jo letos sestavljali SLAVKO AVSENIK MLAJŠI, ILARIA BERGNACH (predsednica komisije), HANZI KEZAR, MARIJANA MLINAR, NIKOLAJ PINTAR (predstavnik društva), ANDREJ PLESNIČAR, IGOR PODPEČAN in JANI REDNAK, je prepustila v finale petnajst ansamblov.

Med Borovci v Števerjanu se je finalni del tekmovanja začel v nedeljo, 7. julija, ob 17. uri. Častni gost nedeljskega popoldneva je bil predsednik vlade Republike Slovenije Marjan Šarec. Predsednik je najprej obiskal občino Števerjan. Otroci so ob Šarčevem prihodu pred števerjansko mestno hišo zapeli števerjansko himno - Zarjo Števerjana. Nato ga je sprejela števerjanska županja Franca Padovan. Po krajšem srečanju je Šarec prišel na samo festivalsko prizorišče. Po tradicionalnem nagovoru predsednice društva Ilarie Bergnach

in županje Padovanove, sta prisotne pozdravila tudi predsednik vlade Republike Slovenije Marjan Šarec in odbornik Dežele FJK Pierpaolo Roberti.

Po pozdravih se je tekmovanje nadaljevalo, komisija je prisluhnila vsem finalistom in podelila sledeče nagrade:

- Nagrado za najboljši ansambel Festivala in trofeja "F. B. Sedej" **ans. ZADETEK** s pesmijo "Mamina pesem;"
- Drugo nagrado **ans. DOLENJSKIH 5** s pesmijo "Ne bodi taka reva";
- Tretjo nagrado **ans. VALOVI** s pesmijo "Imel sem te rad";
- Nagrado občinstva so podelili **ans. ZADETEK** s pesmijo iz zakladnice "Kje je glasba, tam smo mi" ans. Modrijani;
- Nagrado za debitanta **ans. MLADI POMURCI** s pesmijo "Moje trmasto srce";
- Nagrada za melodijo gospodu Maticu Lorbekju za skladbo "Mamina pesem" v izvedbi **ans. ZADETEK**;
- Nagrado za besedilo gospodu Damjanu Pasariču za skladbo "Zapustil si mi spomine" v izvedbi **ans. PIK**

Pred samo razglasitvijo zmagovalcev je na odru igral ans. Prifarski muzikanti.

Tudi letos je bilo možno poslušanje celotnega poteka tekmovanja preko spletne strani društva F.B. Sedej, www.sedej.org, kar je dodatno obogatilo ponudbo s strani organizatorja predvsem za tiste, ki jim je Števerjan težko dosegljiv. Obiskovalcem Festivala pa je bil na voljo obširen bilten o sami prireditvi. Brošuro, ki obsega desetine črno-belih pa tudi več barvanih strani, je izdala Zveza slovenske katoliške

prosvete iz Gorice.

Pri organizaciji in izpeljavi Festivala imajo vsako leto pomembno vlogo pokrovitelji, ki so Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice, Občina Števerjan, Rai - Radio Trst A, Občina Brda, Svet slovenskih organizacij, Fundacija Goriške hranilnice. Seveda gre pristrčna zahvala tudi vsem ostalim cenjenim darovalcem, ki so zagotovili pomembno finančno podporo letošnjemu Festivalu. Hvaležna misel gre

domačemu župniku Marjanu Markežiču za uporabo prostorov ter Vinoteki Števerjanski griči.

Prava zahvala pa gre najprej vsem članom društva in vsem, ki so pripomogli, da je ta naš festival tako dobro uspel. Poleg tega pa gre velika zahvala vsem obiskovalcem, saj brez teh našega festivala ne bi bilo. Nasvidenje na 50. festival narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2020«.

ŠTEVERJAN OBISKAL PREDSEDNIK VLADE RS MARJAN ŠAREC

Marjan Drufovka

Predsednika vlade Republike Slovenije je pred občinsko stavbo pričakala množica radovednih vaščanov in neuradna domača himna, Zarja Števerjana, ki so jo zapeli člani pevskega zbora Sedej. Poleg predsednika sta prispela tudi generalni konzul RS v Trstu Vojko Volk in konzulka Tanja Mljač. Srčni dobrodošlici, ki je premieju narisala nasmešek na obrazu, je sledilo rokovanje s prisotnimi odborniki, svetniki in zaposlenimi na občini. To je drugi visoki obisk iz Slovenije po prihodu predsednika Boruta Pahorja leta 2015. Oba sta se odvila v sklopu Festivala slovenske narodno-zabavne glasbe, tokrat na povabilo organizatorja S.K.P.D. »F. B. Sedej«.

Kot je na tiskovni konferenci že napovedala županja Franca Padovan, je prihod tako imenitnih gostov v naš kraj potrdilo, da je Festival kakovosten, uveljavljen in poznan širom naokrog. Sam premier je v govoru pred publiko poudaril, da je Festival toliko bolj pomemben, ker goji ljubezen do slovenske glasbe in kulture v zamejstvu.

Uvodnemu srečanju je sledila priložnost za osebni pogovor v družbi svetnikov, ožjega odbora in predstavnikov kulturnih društev. Kultura je namreč tista poglobitna sestavina, ki skupnost združuje in jo plementiti tako odmevnimi dogodki, kot je Festival. Sestanek se je odvijal v občinski sejni dvorani, kjer je županja visokim gostom

orisala življenje v občini, njene odlike ter lokalne vinarske in gastronomske dejavnosti. Pogovor se je seveda moral dotakniti trenutnega političnega dogajanja, zaradi katerega bi lahko to območje ponovno zarezala boleča ločnica. Predstavnike slovenske države je zato pozvala, naj Slovincem v zamejstvu posvetijo večjo pozornost in oporo, ki so jo v preteklosti prepogosto pogrešali.

Premier se je zahvalil za izjemen sprejem in poudaril, kako ceni skupnost, ki goji slovenske vrednote in ima tako pristen odnos do matične države in državnosti. Izrazil je željo biti prisoten in napovedal namen, da se bo odzval na zaskrbljujoče dogodke, ki smo jim trenutno priča. Meni, da se morata slovenska naroda na obeh straneh meje bolj povezati in držati skupaj. »Lagal bi, če bi povedal, da je Slovenija v preteklosti storila vse, kar je bilo v njeni moči, da bi pomagala Slovincem v zamejstvu,« so bile

njegove besede. Dodal je, da mora Slovenija danes odločneje prispevati k boju za obstanek manjšine in pomagati ohraniti neodvisnost njene identitete in kulture. »Veličina naroda se ne meri v številu ljudi, ampak v srcu, duši in prepričanju njenih prebivalcev. Tu živijo kleni ljudje, ki imajo dušo in srce. Če bi začeli vsi tako razmišljati, bi tudi v Sloveniji marsikaj bilo lažje. Trudili se bomo, da se boste čutili sprejete in da se bo slovenska beseda slišala tudi v prihodnje.«

Županja se je zahvalila za prijazne besede in poudarila, da je Števerjan prepoznaven po svoji zavednosti, ki se prenaša iz generacije v generacijo, zato je tudi v novem mandatu v lokalno politiko vključenih veliko mladih. Srečanje se je tako zaključilo v prijetnem in sproščenem vzdušju, ki se je nadaljevalo na prizorišču pod borovci.

Števerjan, 7. julij 2019

V NOVO PEVSKO SEZONO S TEČAJEM VOKALNE TEHNIKE

Martina Valentinčič

Veliko je dejavnikov, ki včasih namerno, večkrat naključno, vplivajo na uspeh zborovske skupine: navdušeni pevci, dober dirigent, redne vaje, veliko dobre volje, in še bi lahko naštevali. Verjetno pa ni treba posebej poudarjati, kako pomembna je tudi in predvsem dobra vokalna tehnika; lahko bi celo rekli, da kakovost pevskih sestavov raste sorazmerno z vse večjim zavedanjem o pomembnosti vokalne tehnike. Pri učenju petja in iskanju lepega, sproščenega, naravnega zvoka zbora do rezultata pridemo le z vztrajnim in rednim delom, ki je usmerjeno v postavljanje glasu in vzdrževanje ter oplemenitenje naravnih danosti pevcev.

Odbor mešanega pevskega zbora Sedej se je zato, z dirigentom Patrickom Quaggiatom,

odločil, da bo letos na začetku sezone namenil nekaj dodatnih srečanj prav tečaju vokalne tehnike, ki je namenjen predvsem mlajšim pevcem, ki so k zboru pristopili v zadnjih sezonah, ter pevcem mladinskega zbora. To nalogo je odbor zaupal najboljši slovenski strokovnjakinji na tem področju, in sicer Martini Burger; ponosni smo, da je sprejela naše povabilo. Martina Burger je leta 2011 z odliko diplomirala iz petja v razredu Vlatke Oršanic' na zagrebški Akademiji za glasbo, uspešno je nastopala na slovenskih in hrvaških pevskih tekmovanjih, veliko pa nastopa kot koncertna in operna pevka. Prvo srečanje s števerjanskimi pevci je potekalo v soboto, 21. septembra, ostala pa se bodo zvrstila v naslednjih mesecih.

Zbor pa je poleg tega z rednimi vajami začel že 12. septembra, saj ima na programu precej pestro sezono; prvi nastop bo namreč že 20. oktobra na Burnjaku v Gornjem Tarbiju v Benečiji.

Še vedno pa vabljeni, da se nam pridružite, vsak četrtek ob 20.30 v pevski sobi Sedejevega doma!

**PEVSKI ZBORČKI
"FRANČIŠEK B. SEDEJ"**

Pričenjajo se pevske vaje!!!

Pridruži se nam tudi ti!

1. vaja bo v petek, 4. oktobra v mali dvorani

-> 17.00-17.30 mali otroški pevski zbor (vrtec)

-> 17.30-18.15 otroški pevski zbor (osnovna šola)

-> 18.15-19.15 mladinski pevski zbor (nižja srednja šola)

info: Martina Hlede: 3285733245

SPOMINI NA SAŠO MARTELANCA

Lojze Hlede

Pred kratkim je preminil Saša Martelanc. Moja dolžnost je, da napišem spomine na prijatelja naše vasi, Števerjana, našega ansambla, našega Festivala in seveda osebnega prijatelja. Sašo Martelanca sem spoznal tam nekje leta 1967, ko sem končal vojaško službo in je on prihajal rad na naše prireditve v Števerjan. Menda je bilo to ob prvomajskem prazniku, ko sem tudi sam prepeval v našem zboru, ki ga je vodil Herman Srebrnič. Spominjam se ga kot elegantnega gospoda, ki se je družil z organizatorji prvomajske prireditve. Bili smo mlajši in še ne vključeni v Katoliško prosvetno društvo. Zavidal sem jim, ker se z njimi nismo mogli družiti ob koncu prireditve, ob družabnosti. Mi »ta mladi« smo po svoje takrat že začeli razmišljati o glasbenih instrumentih, s katerimi bi korajžno stopili na pot glasbe. To bi nas tudi družilo.

Začeli smo in leta 1968 ustanovili glasbeno skupino - ansambel. Saško je tudi igral na harmoniko in je izvedel za našo novo idejo in bil seveda nad njo navdušen. Medtem je on začel z novo simpatično oddajo »Kdo, kdaj, zakaj«, saj je bil zaposlen na Radiu Trst A. Tako se je začelo najino prijateljevanje. Prihajal je rad k nam v Števerjan, nas intervjuval, hotel izvedeti o našem delovanju. Vse ga je zanimalo, kako napredujemo, kaj je novega, kako je z nami. Vsakič, ko mi je pomolil mikrofona, me je streslo, kajti nisem bil vajen odgovarjati na vprašanja časnikarja, nisem vedel, kaj naj povem. On je to vedel, zato mi je večkrat tudi pomagal. Pa je zbrisal, na novo posnel in tako dalje. Bil sem seveda vesel, da se tudi o nas kaj izve po Radiu in ne samo.

Pokojni Pavle Merkù nam je za ansambel priskrbel snemanje na radiu tako, da smo imeli tudi že pripravljene posnetke naših skladb in te posnetke so oddajali skupaj z intervjujem. Bilo nam je lepo, da se »slišimo« tudi po radiu ... drugi časi! Ker se je ansambel že kar uveljavil, se je porodila želja, da bi pripravili tudi ploščo z našimi skladbami. Takoj smo izkoristili priliko in se obrnili na našega prijatelja iz Trsta, Saškota. Vprašal sem ga, če bi mi napisal besedilo za skladbo, ki naj bi bila tudi naslovnica plošče. Vprašal me je, na katero temo in osebno nisem imel pojma. Vse bi nam prišlo prav, karkoli bi napisal. In po nekaj dneh sem prejel pismo, v katerem je bilo besedilo pesmi z naslovom »Večer v Števerjanu«, napisano 15. maja 1978 na Oslavju, zraven še

stavek: »Dragemu prijatelju Lojzetu namesto formalnih čestitk ob jubileju njegovega ansambla in njegovega dela, ki nama je obema drago in največjega spoštovanja vredno« Saša. Napisano je bilo ob priliki 10-letnice ansambla. Takoj mi je bilo besedilo vseč in lotil sem se iskanja melodije. Vedel sem le, da bo to valček. Ko me je Saša enkrat obiskal na mojem domu, sem mu to novo melodijo dal poslušati, zaigral sem na svojo harmoniko in zapel njegovo besedilo. Bil je vesel. Vprašal sem ga tudi, če je skladbo mogoče že kje slišal ali če je podobna kaki slovenski pesmi. Rekel je, da ne in da je pristna »naša« in zabrundal tisto »čez brajde čez brajde...« Zanimalo me je, odkod naslov te skladbe. Saša je rad prihajal k nam v Števerjan, pred večere cerkvenih praznikov kot za sv. Florijana ali za sv. Mohorja in Fortunata. Nekateri od nas smo bili in smo še tudi pritrkovalci. In Saša je rad prisluhnil in pod zvonikom posnel praznično pritrkovanje in zvonjenje. Videli smo z zvonika kako je hitel s tistim zelenim Volkswagen hroščem proti vrhu, proti placu. Pa nam je pomahal in pozdravil. Na zvoniku smo bili moj brat Bruno, Darko Dornik in jaz, starosta Zdravko Terčič, ki nam je veliko pomagal in pa Lojze Maraž, ki smo mu po domače rekli kar Duč. Vedno se je Saša prisrčno in veselo nasmejal. Kot omenjeno, je Saša prihajal v Števerjan na verjetno vse prireditve med letom, kot so bili praznik ob prvem maju, prazniku grozdja in češenj. Če me spomin izpred 55. let ne vara, je Saša igral tudi v igri »Deseti brat« z

režiserjem Jožetom Peterlinom. V glavni vlogi je desetega brata igral Drago Štoka. Prav zaradi vseh teh obiskov v naši vasi in zaradi ljubezni do Števerjana nam je Saša napisal besedilo »Večer v Števerjanu«, v spomin na vse tiste večere, ki jih je preživel tu z nami.

Začela se je zgodba o Festivalu. Saša je bil vesel, da bi v Števerjanu zadonele slovenske pesmi, da naj bi se prav tu srečevali ansambli in se spoznavali, spoprijateljili, videli kje živimo, kako gojimo slovensko besedo in pesem in seveda tekmovali med sabo. In imel je prav. Videval si ga vsako leto na Festivalu. Večkrat so ansambli izvajali skladbe na njegova besedila in večkrat

so bila njegova besedila nagrajena. Naj omenim samo »Melodija zelenih dni« v izvedbi ansambla Taims. Večkrat je sodeloval v komisiji za besedila, seveda takrat, ko ni tekmovalo nobeno njegovo besedilo. Ni pozabil na Števerjan niti takrat, ko ni mogel več k nam na obisk. Ni nikoli pozabil name in mi ob velikonočnih in božičnih praznikih vedno pošiljal voščila. Začel je z »dragi Lojzič...« in končal s »pozdrav vsem«.

Udeležili smo se njegovega pogreba v Barkovljah in žalne seje v Društvu Slovenskih Izobražencev. Od njega, za tiste, ki smo ga osebno poznali, ostaja iskren hvaležen spomin.

DELOVANJE DRAMSKE DRUŽINE

Jakob Leopoli

Po poletnem premoru je Dramska družina spet poprijela delovanje z jesenskim delom Gledališča na ocvrtem. V petek, 30. avgusta, ob 20. uri je nastopil na našem odru Koroški deželni teater z igro »Norci«. Predstava, ki jo je priredila in režirala Maja Gal Štormar, je publiko nadvse navdušila. Spretno oblikovano besedilo v prizorih, ki je ironično zazvenelo kot kritika družbi in politiki, predvsem slovenski, je občinstvo večkrat spravilo v smeh. Zadnji prizor pa, ko na odru vsi igralci nastopajo kot razčlenjene verzije Cankarja, publiko nagovarja in postavlja izziv: *ali so se zares želje avtorja uresničile, ali so zares Slovenci postali narod in dokončno dvignili glavo?*

V petek, 6. septembra, prav tako ob 20. uri pa smo abonentom ponudili predstavo »Romeo in Julija«. Klasično besedilo Williama Shakespearja je preoblikovala in režirala Maruša Kink. Produkcija je sad sodelovanja več ustanov, to so: Zavod Margareta Schwarzwald

in Cankarjev dom, Slovenski gledališki inštitut - SLOGI in Kino gledališče Bežigrad. Na odru so nastopili sami profesionalni igralci, med njimi naša večletna sodelavka in režiserka mladinske skupine M+, Patrizia Jurinčič Finžgar. Ob njej so v nekonvencionalni verziji Romea in Julije nastopili Jure Kopušar, ki ga že nekaj sezon gledamo na odru novogoriškega SNG-ja, Lovro Finžgar, ki je drugače igralec ljubljanskega Lutkovnega gledališča ter priznani filmski in gledališki igralec Vid Klemenc. Shakespearovo dramo so na lahkoten način predelali v zgodbo štirih kupidov, ki se urijo v veščinah, pomembnih za angelce ljubezni, in poskušajo v tem okviru na svoj način rekonstruirati ljubezensko zgodbo med veronskima zaljublencema. Predstava, ki je nastala za mladinsko publiko, je znala na našem odru nagovoriti prav vse generacije, ki so uživale ob gledanju in se mestoma pošteno nasmejale.

Letošnje Gledališče na ocvrtem se bo sklenilo

v petek, 4. oktobra ob 20. uri, ko bo prvič na našem odru nastopilo Beneško gledališče s predelavo Molierovega Namišljenega bolnika. V režiji Jasmin Kovic, z naslovom *“Zdreu bunik”*, bo igra zaživela v beneškem narečju. Obeta se veliko smeha in prav posebna priredba francoske klasike.

Med tem naša predstava *“Ime”* še dalje gostuje in so jo vključili v izbor petih predstav (prijavilo se jih je 22), ki se bodo potegovala za priznanje na Novačanovih dnevih v Celju. Nastop je predviden 11. oktobra. Predstavo

bomo nato spet igrali 13. oktobra ob 17.00 v okviru gledališkega abonmaja v Štandrežu. 24. novembra bomo s predstavo nastopili v Slovenj Gradcu, kjer bo *“Ime”* del abonmaja Koroškega deželnega teatra.

“Ime” bo ostalo v ponudbi naše dramske družine tudi v naslednji sezoni, sočasno pa nastajajo že zametki za novo produkcijo. Zaenkrat naj vsebina in načrt ostaneta skrivnost, vsaj dokler ne bodo nastopajoči sami spregovorili o tem!

NOGOMETNI TURNIR IN DRUŠTVENI ODDIH V ŽABNICAH

Vida Boškin

Teden po festivalu smo z Mladinskim krožkom organizirali nogometni turnir na Jazbinah. Čeprav je bilo manj ljudi kot v lanskih letih, smo se vseeno zabavali. Igrati so začeli najmlajši, nato fantje najstniki, sledili so še večji. Ekipe so bile Britof in Dolenji konec. Tej zadnji tekmi sva se pridružili še jaz in Petra, ker ženske ekipe letos ni bilo. V prvih minutah je bil v prednosti Dolenji konec, pri zaključeni tekmi pa so bili nogometaši Britofa močnejši. Poleg tekem je bila dobra glasba in hrana, družbe ni manjkalo.

Ob koncu meseca julija pa je društvo Frančišek B. Sedej organiziralo, društveni oddih v koči v Žabnicah. Prvi dan smo se otroci bolj igrali in počivali. Drugo jutro zgodaj pa smo bili že

pripravljeni za pohod na sv. Višarje. Hoja je bila za nekatere lažja, za druge težja, a smo vsi prišli do vrha kjer so nas čakali sendviči in pijača. Takoj po tem smo šli h maši, ki je bila v treh jezikih. Za uro kosila smo že vsi udobno sedeli pri Juretu v gostilni. Z nasmeškom na obrazu smo se odpravili do vlečnic, vendar nas niso spustili gor ker je prihajala nevihta. Zaradi tega smo še eno uro čakali pri Juretu. Zatem smo se odpravili z vlečnico in občudovali razgled. Zvečer pa smo šli do praznovanja v Ukvah in tam tudi jedli večerjo. Naslednji dan smo še pojedli zajtrk, kosilo in se malo igrali, potem pa smo šli domov. Te kratke počitnice so bile zelo lepe in zabavne, bi jih gotovo ponovila tudi naslednje leto.

ZEBU ALI POHANI DIVJI PRAŠIČ?

Ilaria Bergnach

Šestnajsta izvedba najbolj priljubljene vinsko-kulinarične manifestacije je med 26. in 29. septembrom popestrila dogajanje goriškega mestnega jedra. Letošnja prireditev *Okusi ob meji 2019* je porušila vse rekorde. Po glavnih in stranskih ulicah je 413 stojnic, iz štiriinpetdesetih držav vseh celin, ponujalo najrazličnejše enogastronomске dobrote.

Med stojnicami pa ni zmanjkalo novosti. Obiskovalci so letos lahko preizkusili svoje brbončice s posebnimi afriškimi poslasticami. Afriška ponudba je vsebovala tudi tradicionalno jed: *Ravitoto* iz Madagaskarja. Glavna sestavina recepta je zebuovo meso. Gotovo se boste spraševali: "Kaj je to za ena žival s simpatičnim imenom..." To je vrsta goveda, značilna predvsem za tropske kraje.

Sicer pri nas ne poznamo tropskega podnebja, še manj pa zebu. Zelo dobro pa poznamo drugo žival, ki je sicer "manjša", a nič manj slastna. Pravijo, da je divji prašič dober samo skuhan. Kaj šele cvrt? Letošnja ponudba slovenskega katoliškega prosvetnega društva "Frančišek B. Sedej" se je spet izkazala za zelo okusno! Z našim društvom pa je tudi letos sodelovalo združenje Vinoteka števerjanski griči, ki je našo cvrto ponudbo obogatila z vrhunskimi vini naših proizvajalcev. Poleg naše stojnice so ponudbo *Slovenske vasi*, na ulici Crispi, popestrili društvi Hrast, ki je navzočim ponujal sladke in slane palačinke ter značilni teranov liker, in Vrh sv. Mihaela s sladoledom z različnimi prelivi. Naši štmaverski sosede iz društva Sabotin pa so obiskovalce privabljali z njoki z račjo pečenko.

Če smo v *Slovensko vas* prišli z Ul.

Roma, nam je dobrodošlico nudila pivnica Zveze slovenske katoliške prosvete, ki je bil tudi letos glavni pokrovitelj celotne *vasi*. Pod glavnim šotorom pred Trgovinsko zbornico pa je vsak večer nastopila druga glasbena skupina, ki je tako poskrbela za veselo in poskočno vzdušje.

Kljub temu, da nam je na soboto popoldne dež rahlo ponagajal, je bil obisk številen. Čeprav delo na stojnici terja seveda veliko energije, časa in truda, se mu vsi radi pridružimo, saj razumemo, da je tudi naš doprinos k dogodku pomemben. Zaradi tega, čeprav še rahlo utrujeni in neprespani, komaj čakamo na naslednjo novo izvedbo *Okusov ob meji*.

KAKO JE ŽIVETI DANES – INTERVJUJI Z MLADIMI ŠTEVERJANCİ

Ime in priimek: Peter Soban

Kraj bivanja: Ašči

Vaško ime družine: Vrdjankin (tatova stran), Korenovi/Na Solkanskem polju (mamina stran)

Datum rojstva: 15. 02. 2000

Horoskop: Vodnar

Študij: Klavir na Konservatoriju Tartini v Trstu

Hobiji: Rad se ukvarjam z glasbo, sodelujem pri domači mladinski dramski skupini M+, pojem v zboru MeMIPZ in sem skavt.

Šport: Trenutno nobeden, a sem v preteklosti igral nogomet ter treniral orodno telovadbo.

Najljubše glasbene zvrsti: Nimam najljubše zvrsti, saj jih po navadi izbiram glede na razpoloženje.

Knjiga na nočni omarici: Boris Pahor - *Grmada v pristanu*

Najljubši časopis: Števerjanski vestnik

Zaželeni poklic: Učitelj klavirja

Kdo bo (tvoj) naslednji intervjuvanec? Ivan Boškin

S čim se rad ukvarjaš?

Rad pojem pri zboru, največ časa pa posvetim igranju klavirja, obenem pa sem tudi skavt. Minulo leto je zaznamovalo igranje v mladinski dramski skupini M+ v Števerjanu. Redno pa posvečam večere glasbenemu ustvarjanju in komponiranju.

Kako to, da si za nadaljevanje študija izbral konservatorij?

Ker menim, da se raje ukvarjam zgolj s študijem glasbe in sem pri tem uspešen, kot da se ukvarjam še s čim drugim in sem zaradi tega morda slabši.

Imaš kako dolgoročno željo?

Rad bi si ustvaril družino in imel tak poklic, ki bi me osrečeval.

Ali redno prebiraš Števerjanski vestnik? Seveda! Rad prebiram članke, posebno tiste, ki poročajo o lokalnih kulturnih dogodkih.

Imaš kak nasvet za izboljšanje Vestnika?

Zanimivo bi bilo, če bi v Vestniku objavljali kako nadaljevanko, saj menim, da bi tako lahko privabili večje število bralcev.

Kako boš v bodoče pripomogel k uspehu Vestnika?

Priporočal ga bom tistim, ki ga še ne poznajo. Osebnost bom intervjuval naslednjega nominiranca.

Miha Kovic

OBČINSKE VESTI

Marjan Drufovka

NEDELJSKO OZ. PRAZNIČNO OBLAČILO

Projekt *Kako smo lepi* izhaja iz želje števerjanske občinske uprave, da se uvede novo priložnost združevanja s skupnimi idejami in projekti, preko ovrednotenja in promocije, tudi turističnih in gostinskih dejavnosti celotnega ozemlja Collio/Brda. Na celotnem območju si je treba zamisliti in načrtovati skupno in lepšo prihodnost. To se lahko izvede s sodelovanjem, medsebojnim poznavanjem in utrjevanjem skupnih izkušenj na vseh področjih, kar korak za korakom, in to vodi do končnega cilja.

Po ustnem izročilu je znano, da je, do začetka prejšnjega stoletja, obstajalo tipično nedeljsko oz. praznično oblačilo, neke vrste noša. Kot v drugih ruralnih krajih je taka obleka prepoznavno zaznamovala prebivalce širokega, a točno omejenega ozemlja Collio/Brda. Počasi je začela raba takega oblačila usihati, tudi zaradi divjanja dveh svetovnih vojn in meje, ki je ozemlje razdelila med dve državi. Tipično oblačilo, ki se ga je v novejših časih uporabljalo ob posebnih priložnostih se je postopoma oddaljilo od tradicije, celo z rabo tipičnih oblačil, ki niso predstavljala tega ozemlja in niso spoštovala krajevne etnografije.

Želeli smo si oblikovanja skupnega projekta, ki naj normira vse vrste tradicionalnega nedeljskega oz. prazničnega oblačila: ženskega, moškega, za deklico in za dečka. Osredotočiti se je potrebno na vse podrobnosti: tkanine, barve, različice vezane na status nositelja ali na vas, ali posebno priložnost, evolucijo v času, opreme kot

so čevlji, pokrivala, nogavice in tako dalje.

Končni cilj projekta je raba tradicionalnega nedeljskega oz. prazničnega oblačila kot sredstvo za turistično promocijo in prepoznavnost, tudi z etnografskega in folklorističnega vidika, obmejnega območja Collio/Brda. Tradicionalna obleka bi morala spremljati razne krajevne pobude, vaše praznike, dogodke v restavracijah, gostilnah, agriturizmih in kletih, in predstavljati oz. promovirati ozemlje Collio/Brda in lokalne proizvode na sejmi in dogodkih širšega, tudi mednarodnega obsega.

Uprava občine Števerjan je trdno prepričana v nujnost sodelovanja, preko združevanja sil, z vsemi državnimi in obmejnimi partnerji, z namenom, da se razvije in izvede ta projekt, ki naj bo še ena stopnička pri gradnji boljše prihodnosti.

Projekt je bil pripravljen v oktobru leta 2013. Od takrat dalje smo iskali osebo ali skupino, ki bi pričela z raziskovanjem [s pomočjo strokovnjakov, z iskanjem gradiva po arhivih,...]. Končno sta se dve mladi dekleti navdušili nad projektom pred natanko letom dni. To sta Carlotta Nanut in Alice Sivilotto. Alice je študirala Kostum in Scenografijo na priznani likovni akademiji v Benetkah. Projekt si je vzela tako k srcu, da je bila to tudi njena diplomska naloga ob koncu trienija. Carlotta in Alice nameravata in tudi predvidevata izvesti celoten projekt v nekaj mesecih, vse raziskave, pravilnik in prve prototipe noš. Zaključek del je predviden v mesecu novembru letos.

OBLIKOVANJE REPREZENTANČNEGA VINA

Projekt *Vaška trgatev* je nastal na pobudo števerjanske občinske uprave in v sodelovanju z Vinoteko Števerjanski griči z namenom, da bi s skupnimi moči ustvarili izdelek, ki bo v prihodnje lahko služil kot protokolarno darilo in za promocijo našega teritorija.

Ker je v sklopu projekta lokalnost obravnavana kot dodana vrednost, bo vino pripravljeno iz avtohtonih in domačih sort grozdja, in sicer furlanski tokaj, rebula in malvazija.

Trgatev je najbolj radoživ in energičen trenutek med briškimi terasami, ko vinogradniki z zadovoljstvom obirajo plod celoletnega dela. Trgatev je bila nekoč poleg kolin in cerkvenih praznikov največji in najbolj pričakovan dogodek leta. Lepo je, da tudi v današnjem času na primeren način obeležimo ta pomemben trenutek. Od nekdaj je veljala tudi za družabni dogodek, zato želimo s projektom ponovno oživeti ta vidik družabnosti in skupnega sodelovanja.

Obiranje grozdja je potekalo v nedeljo 22. septembra. Vsakdo, ki se je prijavil in je želel sodelovati pri projektu, je na trtah pustil približno 20 kg grozdja ene izmed treh navedenih sort.

Referenčna klet za predelavo grozdja in nadaljno vinifikacijo je bila letos kmetija Muzič na Križišču št. 4, a želimo si, da bi se reprezentančno vino pripravljalo vsako leto v različni števerjanski kleti.

Doživeli smo ta slikovit trenutek v Števerjanu, kjer trte rodijo visoko kakovostna vina! Projekt je v razvijanju in dobrodošle so ideje, zamisli za nadgrajevanje načrta in prijetnega druženja. Zahvala gre vsem sodelujočim!

COMUNE DI SAN FLORIANO DEL COLLIO

Provincia di Gorizia

OBČINA ŠTEVERJAN

Pokrajina Gorica

NOV URNIK ANAGRAFSKEGA URADA

Od druge polovice septembra dalje bodo storitve anagrafskega urada potekale v sodelovanju z anagrafskim uradom Občine Krmin. Nov urnik za stranke bo z **18. septembrom 2019 potekal vsako sredo od 14:30 do 16:30**. Občani lahko kljub temu zaprosijo za potrdila in si rezervirajo termin za izdajo nove elektronske osebne izkaznice po telefonu na številki 0481 884 135 (int. 2) po naslednjem urniku:

- ponedeljek in petek: 9:00 – 13:00
- torek in sredo: 8:00 – 12:00 in 15:30 – 16:30.

Hvala za razumevanje.

ŽUPANJA

Franca PADOVAN

Via Castello n. 3 – Grajska ulica št. 3 – 34070 San Floriano del Collio – Števerjan
Cod. Fisc. 80002870311 – Part. IVA 00123450314 – tel. 0481 884135 – fax 0481 884221
e-mail: segreteria@comune.sanflorianodelcollio.go.it
PEC: comune.sanflorianodelcollio@certgov.fvg.it

DEVELOPMENT

Miha Kovic

Od petka 13. do nedelje 15. septembra je v koči sv. Jožefa v Žabnicah potekal Development, tj. tridnevno izobraževanje za mlade kulturne delavce. Udeležilo se ga je 40 tečajnikov iz devetnajstih kulturnih oziroma športnih društev ter organizacij s Tržaške, Goriške, Videmske in Koroške. Tudi sam sem bil med udeleženci, saj sem se v preteklosti tečaja že udeležil in me je

ob vsaki izvedbi vedno znova presenečal ter mi vsakič nudil nove izzive.

Letošnji tečaj so vodili izkušeni trenerji Mladinskega sveta Slovenije, in sicer Matej Likar, Nina Debevec, Maja Drobne in Borut Cink. Udeležence so organizatorji razdelili v dve makro skupini: začetnike, tiste, ki so se tečaja prvič udeležili, ter nadaljevalce. Tudi letos izzivov ni

manjkalo, saj smo med aktivnim sodelovanjem na predavanjih in med debatami o perečih problematikah vsakega društva zasnovali tudi projekt, ki ga moramo v bodoče izvesti. Kljub intenzivnemu delu smo si med sobotnim večerom privoščili tudi krajše praznovanje v stilu sedemdesetih let. To je bila odlična priložnost, da smo se bolje spoznali tudi s pripadniki drugih društev ter tako odkrili, da se soočamo z nekaterimi skupnimi problemi. Mladi smo lahko spoznali bolj ali manj podobne realnosti

prostovoljnega dela ter spletli marsikatero prijateljsko vez.

Prijetno presenečenje je bila zame tako množična udeležba mladih kulturnih delavcev iz Benečije, saj se jih je na tečaj vpisalo kar deset. Verjamem, da je tudi ta izvedba Developmenta spodbudila nastanek marsikaterega zanimivega projekta. Prepričan sem, da se bomo zdaj mladi iz različnih pokrajin bolj družili ter se obenem raje udeleževali kulturnih dogodkov, tudi izven naše pokrajne!

NOVICE IZ K.D. BRIŠKI GRIČ

Maja Humar

DRUŠTVENI IZLET NA PTUJ

Društveni izlet je postal že tradicija. Tudi letos so organizatorji kulturnega društva Briški grič poskrbeli za enodnevni izlet. V nedeljo, 14. julija, so se izletniki zbrali na Bukovju že zgodaj zjutraj. Odpravili so se na Ptuj na ogled najstarejšega mesta v Sloveniji. Po dolgi poti so si najprej ogledali Ptujsko goro. Skupino je spremljala vodička Mirjam, ki jim je razkrila marsikatero skrivnost o nastanku romarskega središča na tej gori. Ogledali so si tudi ptujsko cerkev, ki se nahaja na vrhu gore in ki je bila pred kratkim posvečena v baziliko. Iz Ptujске gore je vodička vodila izletnike na Ptuj. Ogled mesta je štartal na Ptujskem gradu, iz katerega se razteza lep razgled na mesto Ptuj. V gradu je nameščenih več stalnih zbirk, med katerimi je ona od kurentovih mask prav gotovo najzanimivejša, saj prikazuje najbolj simbolično slovensko pustno masko. Kurenti so značilni ptujski pustni lik, ki z močnim zvonjenjem odganja zimo in kliče pomlad. Izletniki so izvedeli še kako drugo zanimivo informacijo o tem, kako poteka izbira fantov, ki bodo oblekli kurentov

kožuh.

Nato so se izletniki sprehodili po mestu in si ogledali znamenitosti najstarejšega slovenskega mesta: od mestnih stavb, občinske hiše, samostanov do spomenikov in cerkva, ki jih olepšajo tudi starorimske izkopanine in nagrobni kamni.

Z avtobusom so se nato odpeljali do oljarne v Središču ob Dravi. Ta oljarna je znana po tem, da proizvaja bučno olje. Izletniki so si preko kratkega videoposnetka ogledali, kako pride do proizvodnje tega olja. Zatem so lahko degustirali bučno olje in razne jedi, ki jih je mogoče pripraviti s tem oljem: bučne rezance, bučne piškote in bučno čokolado. Pred koncem so si izletniki privoščili še kratek ogled mesta Ormož, ki se nahaja tik ob meji s Hrvaško. Proti večeru so se nato odpravili v Slovenske Gorice, kjer so si privoščili tradicionalno ptujsko večerjo.

Izlet ni bil samo poučen in zanimiv, bil je tudi priložnost za druženje, saj je bilo ob prijetni družbi tudi veliko smeha.

FOTOGRAFSKI NATEČAJ POLETJE V ŠKLOCU

K povabilu na fotografski natečaj Poletje v šklocu se je odzvalo enajst mladih fantov in deklet, ki so v predvidenem roku oddali 40 fotografij. Trem najboljšim fotografijam je strokovna žirija v sestavi Remo Canedale in Enzo Tedeschi, člana Skupine 75, ter Simon Kovačič, predsednik fotokluba Nova Gorica, dodelila nagrado ex equo. Vsi udeleženci natečaja so prejeli v dar priznanje

za sodelovanje in USB ključek.

Tako lahko v kratkem obnovimo sobotno otvoritev fotografske razstave natečaja Poletje v šklocu, ki ga je v okviru festivala Slofest Fotoklub Skupina 75 organiziral v sodelovanju s kulturnim društvom Briški grič in pod pokroviteljstvom Zveze slovenskih kulturnih društev. Vsak avtor med 12. in 18. letom starosti je sodeloval z največ štirimi fotografijami na temo »Moje poletje«. Fotografije so nastale v tem poletju med 1. junijem in 1. septembrom. Posnete so bile z mobilnimi telefoni. Strokovna komisija je pri izboru upoštevala ustreznost razpisnim

pogojem, kompozicijo fotografije in izvirnost ideje. Na fotografski razstavi v Galeriji 75 je bilo razobešenih trideset fotografskih posnetkov.

V imenu Fotokluba Skupina 75 je članica skupine Karin Vizintin nagradila udeležence natečaja. Nagrade ex-equo so prejeli Dejan Radetič s fotografijo, ki nosi naslov Dirka mercedesov, Kea Vogrič s fotografijo, ki nosi naslov Volneno zelena Irska, in Vanja Vogrič s fotografijo, ki nosi naslov Svoboda odločanja. Avtorji izbranih najboljših treh fotografij so za nagrado prejeli abonma za prireditve Komigo, dar Kulturnega doma iz Gorice, in knjižno darilo, dar Katoliške knjigarne.

Nagrajevanje fotografskega natečaja je obogatil kratek kulturni spored, ki so ga oblikovali mali udeleženci tridnevni gledaliških in plesnih delavnic, ki so v začetku prejšnjega tedna potekale v dvorani na Bukovju. Otroci so prikazali, kaj so se v tem kratkem času naučili pod vodstvom in mentorstvom učiteljic plesa Anje Pertovt in Brigite Kuštrin ter učiteljice gledališke tehnike Kristine Mihelj.

»Vsem mladim udeležencem se iz srca zahvaljujemo za udeležbo na natečaju. Upamo, da smo jih na ta način spodbudili, da se bodo približali fotografski umetnosti«, je povedal Silvan Pittoli v imenu Fotokluba Skupina 75.

Končno je fotografija ravno to: umetnost, ki ovekoveči trenutek.

PUST ČEZ CELO LETO

Čeprav je pustni čas tradicionalno vezan na zimo, so člani pustne skupine Briškega griča vedno na preži. Letos so se, podobno kot lansko leto, udeležili tudi poletne pustne povorke v Gradežu, ki je bila 20. julija 2019. Povorka poteka v večernih urah, udeleži se je celo morje pustarjev iz naše dežele. Kar je še najlepše, pa je to, da tudi pustna povorka v Gradežu govori slovensko, saj je lep del pustnih skupin, tako goriških kot

tržaških, izraz slovenske organizirane skupnosti.

Septembra pa so se pustarji podali v Krmin na povorko, ki poteka v sklopu praznika vina. Kljub temu, da je bila letošnja povorka prenešana za teden dni zaradi slabega vremena, je praznik lepo uspel in to tudi po zaslugi števerjanskih pustarjev.

BRIŠKA REBULA ZOPET PRIVABILA SVETOVNE VINSKE PISCE

iz Briškega časnika

V Brdih so se avgusta mudili vinski pisci in kritiki z vsega sveta, ki so na ekskluzivnem dogodku *Brda: Home of Rebula* spoznavali potencial vse bolj priljubljene vinske sorte - rebule. Štirinajst briških vinarjev je namreč v sodelovanju z Zavodom za turizem, kulturo, mladino in šport Brda (ZTKMŠ Brda) že tretjič zapored organiziralo sklop aktivnosti, ki so pritegnile najbolj zveneča imena mednarodnega tiska, da Brda in Slovenijo še odločneje umestijo med evropske vinske destinacije prihodnosti.

t je projekt, ki je leta 2017 združil briške vinarje iz Slovenije in Italije (Collio), ki so z rebulo že prodrli na tuje trge in začutili potrebo, da svetu razložijo, zakaj tako močno verjamejo v potencial te domače sorte. S koordinacijo ZTKMŠ Brda so tako doslej v Brdih gostili že 100 novinarjev iz različnih evropskih držav, ZDA in Kitajske, ki so objavili serijo člankov v relevantnih strokovnih medijih, kot so Decanter (Velika Britanija), Wines and Spirits (ZDA) ali časopisih nacionalnega dometa kot je italijanska La Repubblica.

Direktorica ZTKMŠ Brda, Tina Novak Samec:

V treh letih smo uspešno pozicionirali blagovno znamko Brda, home of rebula na svetovni trg. Dokaz temu so zveneča imena iz mednarodnega prostora, katera so se udeležila letošnje edicije. Že na sejmu Vinitaly v Veroni smo opazili, da tujci že uporabljajo slovenski izraz rebula, kar je dokaz, da smo skupaj s številnimi promocijami naših vinarjev, na pravi poti. Nenazadnje postaja tudi vinski turizem vse pomembnejši tako za Brda kot za celotno Slovenijo.

MASTERCLASS

Tudi na letošnjem osrednjem dogodku Masterclass (mojstrska degustacija), ki je potekal 28. 8. 2019 v Vili Vipolže, so podrobno analizirali rebule **desetih briških vinarjev iz Slovenije** (*Marjan Simčič, Edi Simčič, Ferdinand, Klet Brda, Ščurek, Dolfo, Medot, Zanut, Erzetič in Moro*) **in štirih z italijanskega dela Brd** (*Jermann, Gravner, Radikon in Keber*).

Na veliki vertikalni degustaciji so predstavili vina od letnika 2011 do 2018, in sicer v treh sklopih, ki se slogovno razlikujejo glede na rastišče, postopke v kleti in čas zorenja vina. Degustacijo je vodil najboljši sommelier Slovenije v letih 2013 in 2015 ter vinski poznavalec **Gašper Čarman**. Opis organoleptičnega profila

vin so zaupali priznanemu italijanskemu vinskemu kritiku Luci Gardiniju, o specifikah *terroirja* pa je predaval **dr. Denis Rusjan**, izredni profesor na Katedri za sadjarstvo, vinogradništvo in vrtnarstvo Biotehniške fakultete v Ljubljani. Letošnja častna gostja je bila Caroline Gilby iz Velike Britanije, eminentna pisateljica in vinska svetovalka, specializirana za vina iz Srednje in Vzhodne Evrope. Na dogodku je predstavila svoje poglede na potencial rebule kot avtohtonega vina z izjemnimi lastnostmi, ki zagotavljajo raznovrstno interpretacijo. Spregovorila je tudi o strategijah promocije rebule in trenutnih trendih v Združenem kraljestvu in globalno.

Caroline Gilby: Avtohtone sorte gotovo odpirajo vrata na tujih zahtevnih tržiščih.

CELOSTNA IZKUŠNJA BRD IN SLOVENIJE

Na tridnevnem srečanju so novinarji iz Švice, Italije, Francije, Španije, Japonske, Kitajske, ZDA, Nemčije, Rusije, Hrvaške in Slovenije obiskali Brda in kleti sodelujočih vinarjev. Ker je vino del kulture in tradicije območja – ta pa se najbolje odraža v gastronomiji – so gostje rebule spoznali tudi ob vrhunski lokalni kulinariki, s sodelovanjem talentiranega mladega slovenskega kuharja Davida Bucika (Restavracija Gredič) in izkušenega chefa Tomaža Kavčiča (restavracija Kruh in vino). Prvi večer pa je druženje ob svežih rebulah letnik 2018 potekalo v družbi briškega chefa Uroša Klinca na Plešivem.

Tokratni dogodek so organizatorji odprli tudi za ostale pridelovalce vrhunske briške rebule, katerih vina je bilo mogoče poizkusiti na degustaciji po osrednjem dogodku Masterclass v Vili Vipolže. Štirinajsterici vinarjev so se tako pridružili še Kmetija Štekar, Hiša Štekar, Domačija Bizjak, Ronk, Emeran Reya, Benedetič in Kristalvin.

Projekt so sicer podprli sodelujoči vinarji, Zavod za turizem, kulturo, mladino in šport Brda

ter Občina Brda, Porsche Ljubljana, eVino in Slovenska turistična organizacija. **Direktorica STO Slovenija mag. Maja Pak** je ob tej priložnosti povedala: Veseli nas, da so se briški vinarji in destinacija Brda odločili za izvedbo mednarodnega dogodka, ki izpostavlja avtohtono sorto rebula, s katero podpira pozicioniranje Brd kot odlične gastronomske destinacije. V Brdih gostimo 30 specializiranih novinarjev z vsega sveta, ki se bodo lahko prepričali o kakovosti kulinarčne in vinske ponudbe, ki jo na butičen, na tradiciji in organskosti sloneč način ter z veliko mero srčnosti pripravljajo v Brdih. Kot nosilec srebrnega znaka Slovenia Green Destination so Brda tudi odličen primer zavezanosti trajnostnemu razvoju. Trajnostni razvoj in avtentična, inovativna, visokokakovostna ponudba za zahtevnega gosta so cilji slovenskega turizma, h katerim smo se zavezali, saj bomo le tako lahko realizirali vizijo butične zelene Slovenije za zahtevne goste. Prepričani smo, da k temu prispevajo tudi odlična gastronomska doživetja, ki jih nudi destinacija.

PREMIERNA PREDSTAVITEV DOKUMENTARNEGA FILMA »ZA SLOVENSKI GLAS«

Aleksij Soban

»Mirko Špacapan, ki smo ga poznali kot človeka mnogih talentov in sposobnosti, je skozi svoje delo dal začutiti predvsem veliko predanost človeku: ta je zaznamovala njegovo poklicno dejavnost na eni strani, na drugi pa njegovo globoko zavezanost slovenstvu, kar je definiralo njegovo politično življenje in njegovo kulturno delo.«

Take in podobne besede smo prejeli v pozdrav slovesni predstavitvi filma *»Za slovenski glas«*, ki ga je za Krožek Anton Gregorčič zrežiral mladi Daniel Peteani iz Podgore. V njih je strnjeno bistvo osebnosti in delovanja pokojnega Mirka Špacapana: vsi, ki smo ga poznali, vemo, da so njegova zanimanja zajemala mnoga področja, od poklicnega, medicine, do zborovske glasbe in kompozicije, od športa do skavtizma, toda sam film govori o njegovem morda največjem političnem dosežku: vključitvi člena o olajšani izvolitvi predstavnika slovenske narodne skupnosti v deželni svet Furlanije Julijske krajine, v nov deželni volilni zakon.

Daniel, ki ga v Števerjanu že nekaj let dobro poznamo, saj je postal nepogrešljiv član tehnične ekipe pri S. K. P. D. »Frančišek B. Sedej«, je pogumno prevzel izziv režije in si ob tem postavil predvsem cilj, da zvesto poda potek dogodkov, kako je do člena in njegove odobritve v deželnem svetu prišlo. Zbral je vse slovenske in italijanske časopise, ki so v obdobju nastajanja novega deželnega volilnega zakona pisali o tem, se napotil do deželnega sedeža RAI ter do Dežele Furlanije Julijske krajine, kjer sta mu Barbara Saksida in Miloš Čotar, ki jima gre velika zahvala, omogočila dostop do arhivskih posnetkov. Nato je zbral pričevanja nekaterih pomembnih akterjev iz tistega obdobja: intervjuval je nekdanje deželne svetnike Igorja Kocijančiča, Bruno Zorzini, Tamara Blažina in Cristiana Degana, odvetnika in tedanja tajnika in podtajnika Slovenske skupnosti, Damijana Terpina in Andreja Berdona, ki sta oblikovala pravno osnovo člena, Mirkovega najtesnejšega

sodelavca Miloša Čotarja, deželnega svetnika Igorja Gabrovca in pa nekdanjega predsednika Deželnega sveta, Riccarda Illyja. Intervjuvanci so tako poleg spominov na razplet dogodkov, podali svoje današnje gledanje na aktualnost člena, prispevali pa so tudi svoj osebni spomin na Mirka.

Mladi režiser, ki mu ta dokumentarec predstavlja prvenec, je vzporedno z raziskovalnim delom in snemanji oblikoval tudi scenarij. Osnovnega pomena za to je bila knjiga *»Mirko Špacapan: Politična biografija 1977-2007«*, ki sta jo kmalu po Mirkovi prerani smrti sestavila Erika Jazbar in Miloš Čotar, izredno dragoceno pa je za Daniela Peteanija bilo vsestransko profesionalno mentorstvo Jasmin Kovic in Jana Leopoliya, ki sta mu bila požrtvovalno in nesebično vedno na razpolago s konkretno pomočjo in nasveti.

Ostali sodelavci, ki so kakorkoli pripomogli k uresničitvi filma in ki jim gre zahvala, so: Tamara Peteani, Aleksander Purič, Julijan Čavdek, Jasmina Gruden, Irina Giormani, Aleksij Soban, Anna Nizza, Danijel Devetak, Neža Kravos.

Za premierno predvajanje filma smo izbrali mestno kinodvorano Kinemax na Travniku, kjer se je na večer ponedeljka, 26. avgusta, zbralo lepo število ljudi, ki jih je uvodoma pozdravil predsednik Krožka Anton Gregorčič in Mirkov brat Bernard Špacapan. Ob koncu so o tem, kako jih je dokumentarec nagovoril, spregovorili deželni tajnik Slovenske skupnosti in deželni svetnik Igor Gabrovec, nekdanji načelnik skupine Marjetice v Deželnem svetu Cristiano Degano in

bivši senator Stojan Spetič.

S premierno projekcijo dokumentarnega filma »*Za slovenski glas*« je tako Krožek Anton Gregorčič zaključil projekt »*Zastavimo skupne moči za skupne cilje*«, ki ga je finančno podprla Dežela Furlanija Julijska krajina ob 10. obletnici smrti dr. Mirka Špacapana. Pri celotnem projektu je sodelovalo mnogo partnerjev, to je športnih, umetniških in kulturnih društev, glasbenih in pevskih sestavov, organizacij, ki nudijo paliativno oskrbo, krajevnih skupnosti, vzgojnih ustanov in takih, ki skrbijo za ohranjanje in razvoj teritorija, krožkov za socialna in politična vprašanja... V poldrugem letu se je tako zvrstil niz raznoraznih

dogodkov v spomin na njegovo vsestransko osebnost. Cilj, ki smo si ga zadali pri Krožku Anton Gregorčič, ki je pod vodstvom Julijana Čavdka celoten projekt koordiniral, je bil zaobjeti vsa področja, na katerih je pokojni Mirko deloval. Želeli smo, da se na vsakem posameznem dogodku ovrednoti pečat, ki ga je s svojim delovanjem in osebnostjo pustil naši skupnosti. V tem duhu upamo, da je dokumentarni film »*Za slovenski glas*«, s katerim smo projekt zaključili, trajen in hvaležen znak Mirkove dediščine.

Povezava za ogled filma na platformi YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=6FVuyn11QKI>

Spletna stran Krožka Anton Gregorčič: <https://www.krozekgregorcic.org>

TAKŠNI SMO PAČ LJUDJE

Ali o obnašanju na prireditvah

Klemen

Iz narodnih, zavednih, radovednih, podpornih in osebnih razlogov, obiščem vsaj en večer razne naše šagre in vaške praznike. Tako sem bil tudi letos na prazniku sv. Ane v Pevmi. Lep, majhen, zanimiv vaški praznik, s športnimi in kulturnimi utrinki, obogaten z raznimi razstavami, katerega organizirajo domačini. Letos poleg drugega je bila na programu tudi kratka zabavna igrice "Na trim stezi", ki sta jo odigrala pridna štandreška igralca Božo in Marko. Na žalost je bilo ozvočenje zelo slabo. Gledalci so malo trpeli, ker ni bilo slišati vse res zabavne replike. Ker je prostor zelo majhen, sta igralca bila skoraj med mizami, kar je za tako

igrice normalno. Sedaj pa pride na vrsto olika, obnašanje in spoštovanje do prireditev in vseh prisotnih na prazniku. Prav zraven komedijantov je bila miza, za katero je sedel eden najuglednejših vinogradnikov z Oslavja, z drugimim ki so bili njegovi gostje. Pogovarjali so se v italijanščini. Tebi nič meni nič, med sabo so glasno klepetali in se krohotali, da je bilo slišati samo njihove glasove. Kratkoterminalno so se tako obnašali, kot da se tam nič ne dogaja. Vsaka zdrava pamet bi narekovala, da iz spoštovanja do ostalih potrpiš in utihneš za par minut ali se oddaljiš, kjer lahko nadaljuješ s svojimi važnimi "diškorši". Toda

našemu vinogradniku in njegovim gostom pri mizi ni prišlo niti na misel, da bi kaj takega storili. Nadaljevali so s svojo glasno, gotovo zelo važno šagrsko debato. Jaz in tudi drugi prisotni smo se spogledovali, češ, kako je mogoče, da se kaj takega lahko pripeti. Še posebno, če pomislimo, da tak neljubi dogodek povzroči nekdo, ki dela in živi v vasi rebule in njegov rumeni pridelek pijejo širom po svetu. Na žalost ugotavljam, da smo nekateri res zabiti kot kmetje in da stari rek

še vedno velja. Marsikomu tak dogodek nič ne pomeni, mene pa spravi v slabo voljo, tako da mi še dobro pečen piščanec ostane na želodcu.

Le pomislite, ljudje božji, ali je tako ali ne, ali se to samo meni pozdeva. Jaz pa se bom kljub temu še zmeraj udeleževal naših praznikov.

Števerjan, v toplem juliju 2019

PRAVO PRIJATELJSTVO NIKOLI NE MINE

Tudi letos kot vsako leto so se štiri zveste in navezane prijateljice srečale v restavraciji Vogrič.

Bilo je v petek, 7. junija 2019, ko so se ob sončnem vremenu fotografirale. Iz slike je razvidno veselje, ki združuje štiri sovaščanke: Landico, Venerando, Anči in Almo.

Zadnja navedena živi v Trstu in čeprav se

je že v mladih letih oddaljila od rojstne vasi ji je Števerjan vedno pri srcu.

Ob dobri kapljici in domači hrani so prijateljice obujale spomine o mladosti, hkrati pa so razpravljale o aktualnosti.

Dolg klepet jih je spomnil na stare čase in jih spodbudil naj bi še mnogo let doživljale lepe trenutke v dobri družbi.

ŠTEVERJANCİ IN »LEPO JE BITI MUZIKANT«

Po lanskem uspešnem izletu v Studenec pri Krtini, na ogledu prve Avsenikove prireditve »Lepo je biti muzikant«, smo se letos udeležili drugega dela predstave. Gre za igro na glasbo Slavka in Vilka Avsenika, v režiji Alojza Stražarja ter glasbenega producenta Slavka Avsenika ml. Poletno gledališče Studenec nas je že trikrat očaralo; prvič z igro »Divji lovec«, ki smo jo tudi Števerjanci društva F.B. Sedej pred tolikimi leti tudi uprizorili, nenazadnje pa z obema izvedbama »Lepo je biti muzikant«. Ni kaj, Števerjanci imamo to muziko v srcu! Ne pozabimo samo na že 50. obletnico števerjankega festivala, ki bo prihodnje leto. Sam gospod Slavko Avsenik ml., ki je že več let član komisije za glasbo na naših festivalih, nas je navdušil in nas povabil na ogled nove izvedbe igre. In res, kmalu se je sprožil glas za izlet v Studenec. V par dneh se nas je nabralo za poln avtobus navdušencev in 11. avgusta smo v popoldanskih urah odpotovali. Prireditve nas je vse očarala z domačimi prizori, lepo režijo, igralsko sposobnostjo, še posebej mladih igralcev, da ne pozabimo na izvrsten

kvintet s pevci. Vse je bilo brezhibno in res lepo doživetje. Ko nas je, po končani prireditvi, pozdravil napovedovalec in naš prijatelj Jure Sešek, smo Števerjanci bili deležni bučnega aplavza tisočglave množice. Srečali smo se tudi s samim režiserjem in seveda z gospodom Avsenikom. Vesela sta bila našega obiska. Z nami sta bila tudi sedanja županja Franka in bivši župan Hadrijan. Dobra organizacija, dobra družba in dobro razpoloženje so nas spremljali cel popoldan in večer. Poskrbljeno je bilo za jedačo in pijačo. Naše gospe so se tudi letos res dobro organizirale, tako, da nas res razvajajo. Tudi pijače ni manjkalo, saj smo imeli med nami izvrstne pridelovalce dobre kapljice. Zahvaliti se moramo vsem, ki so tako lepo izpeljali izlet. To druženje je med nami postalo res neko prijateljstvo, ki se pokaže, ko si po vsakodnevni opravi in obveznostih vzamemo nekaj oddiha. Prijetno je! V skoraj poznih urah smo se srečno vrnili domov z željo, da se čimprej udeležimo podobnih prireditev.

AVTOBUSNA PROGA GORICA - ŠTEVERJAN - MEDANA

Kokodakanje in tegobe v trupu plavega avtobusa

Nov Kozanj

V času po drugi svetovni vojni in po Videmskem sporazumu leta 1955, ki je urejal prehajanje meje stalnih prebivalcev našega obmejnega pasu, je takratno podjetje za javne prevoze RIBI vzpostavilo avtobusno linijo iz Gorice do Medane. Proga se je vila skozi Oslavje in Števerjan preko mejnega prehoda Hum. Na ta način so se prebivalci iz Cerovega, Huma, Kojškega pa vse do Dobrovega in Medane vozili v Gorico po nakupih in najnujnejšem.

Od odprtja mej in za kako desetletje je vsak italijanski in jugoslovanski državljani obmejnega ozemlja s prepustnico lahko prestopil mejo samo štirikrat mesečno. Prehod meje je zahteval sledeče proceduralno sosledje: finančni stražnik na italijanski strani in carinik na jugoslovanski sta, komur je želel prečkati mejo, prepustnico lepo pošttempljala. Enako se je zgodilo ob povratku. Pregledi so bili na obeh straneh meje ostri. Svoje nosove so brkati možički v uniformah (včasih z naočniki predebelih leč in močnih črnih okvirjev) vtikali domala v vsako torbo in košaro, kar je lahko pomenilo, da so

potniki (največkrat so tisti čas bile to ženske) blago tudi zaplenili zaradi njegove količine ali osnovne prepovedi izvažanja, se pravi, da ga je bila nesrečnica primorana pustiti na domačih tleh ali še huje odložiti v tujini.

Avtobusna linija Gorica - Števerjan - Medana in povratno je vozila trikrat na dan: zjutraj, opoldne in popoldne. Jutranja vožnja iz Brd v Števerjan je pomenila natrpan avtobus, saj so prebivalci iz Brd marsikaj prinesli v Gorico in tam prodajali žganje, meso, sadje, kokoši, peteline, jajca itn., v mestu pa so si nabavljali največkrat oblačila, kuhinjske pripomočke ali navadno orodje. Se je pa tudi

zgodilo, da je katera od kokoši, namenjenih na trg, v avtobusu neukročeno kokodakala in celo znesla jajce, ki ga je gospodinja podarila šoferju ali biljeterju, ki je zelo vestno luknjal vozovnice. Na avtobusni prtljažnik pa je bila navada privezovati razne košare in zaboje polne sadja. Na poti iz Gorice v Brda je avtobus redno zamujal in sicer tudi po pol ure, to pa zaradi prej omenjenih ostrih pregledov na meji.

In prav ob mejnem prehodu Števerjan – Hum še danes stoji domačija, v kateri je tisti čas odraščal mulc, ki so mu financarji zaupali odpiranje in zapiranje zapornice. Ta je bila postavljena par deset metrov višje proti Humu, medtem ko so avtobus pregledovali nižje, ob dveh rumenih nižjih poldogovatih hišicah s polkrožno streho, ki jih zdaj ni več, a so tam sicer že zapuščene stale še kako desetletje nazaj. Finančni stražniki, ki so tam imeli tudi menzo, so si pred prvo postavili latnik, pod katerim so poleti uživali senco. Fantiča iz sosednje hiše pa so poverili, da je stopil na avtobus, ki je po kontroli zapeljal proti zapornici. Pred njo je fantič izstopil, jo dvignil, da je avtobus

peljal mimo in jo spet povetil. To se je njemu zdelo jako imenitno, finančniki pa so tako malo prej začeli pasti svojo lenobo. Sam deček, ki je zrasel v moža in še danes živi v taisti domačiji, v kateri si je ustvaril družino in je zdaj že nono, nam je zaupal, da so finančniki takrat zvečer pod zapornico raztegovali zvito bodečo žico. Dogajalo pa se je tudi, da so včasih jugoslovanski potniki morali zaupati fantičevi mami blago, ki so jim ga finančniki prepovedali nesti s sabo v Jugoslavijo. Navadno oblačila in druge drobnarije so se tako kar nabirala in čakala, da je kak upnik kdaj drugič prišel ponje, z morda manj oštempljano prepustnico.

To je bilo včasih, ko cesta še ni bila asfaltirana, ko je bil avtobus plav s značilnim nosom in v njem hrupnim motorjem. V svojem trupu je prevažal ljudi naših Brd, njihove skrbi, tegobe, frustracije in ponižanja, ki jim jih je prizadejala meja.

To je bil čas, ki ga danes ni več.

Deo gratias.

ADRIATICA IONIC RACE – S KOLESOM V SVET

DS

Kolesarske dirke že dolgo niso več samo športni dogodek, pač pa tudi priložnost za promocijo vasi. Ko etapa kake dirke poteka skozi našo občino, se s tem poveča razpoznavnost Brd.

Adriatica Ionica Race je italijanska štiridnevna etapna dirka, ki so jo že drugič organizirali za prvo kategorijo: njena proga se vije iz Benetk preko Dolomitov, zaključi pa se v Trstu. V soboto, 27. julija, je potekala tretja etapa, ki je šla od Padole do Monte Quarina preko naše vasi; osvojil jo je najmlajši kolesar med elito, Remco Evenpoel iz skupine Deceuninck Quick Step, s časom 4:50:19.

Adriatica Ionica Race je največji kolesarski

dogodek in ena največjih športnih prireditev v Števerjanu, ki jo iz leta v leto spremlja zmeraj več ljudi, tudi preko medijev. Dirka je sicer očarala kar milijon gledalcev v raznih državah in tudi v ZDA, v Kanadi ter v Novi Kaledoniji.

DAROVI

Za cerkev v Števerjanu, darujejo:

- ob 80-letnici Romana Vogriča, sorodniki in prijatelji, 250,00€
- v spomin na pokojnega Slavka Bednarik, Ida Komjanc, 50,00€
- v spomin na pokojnega Piera Becciu, družina, 50,00€

Za Pedra Opeko, darujejo, darujejo:

- ob 80-letnici Romana Vogriča, sorodniki in prijatelji, 400,00€
- N. N., 50,00€
- v spomin na pokojno Mileno Ferletič, A. F., 100,00€
- v čast sv. Antonu Padovanskemu za lačne otroke, Felicita Pavšič, 80,00€

Za mlade družine v stiski, darujejo:

- v spomin na pokojno Majdo Stanič, Nevenka Šuligoj, 50,00€
- v spomin na pokojno Jolando Maraž, družina 150,00€
- ob blagoslovu novega avta, N. N., 50,00€
- N. N. Gorica, 100,00€

Za kočo sv. Jožefa, darujejo:

- družina Jožef Devinar, 200,00€
- ob rojstnem dnevu bratranca, Mirka in Boris, 50,00€

Za Števerjanski vestnik, darujejo:

- ob 80-letnici Romana Vogriča, sorodniki in prijatelji, 200,00€
- ob 80-letnici Marinota Humarja, Dragica in Marko, 50,00€

Za MIVA, darujeta:

- N. N. Gorica, 400,00€
- N. N. Števerjan, 100,00€

Za Petrov novčič, darujejo:

- Števerjan, 110,00€
- Jazbine in Subida, 55,00€
- Pevma, 45,00€
- Štmaver, 40,00€
- Gorica, 90,00€

ČESTITKE

9. julija je mala Veronika Klanjščka osrečila mamó Ano Boštjančič, bratca Petra ter očeta Luko Klanjšček. Mali deklici želimo veliko zdravja, veselja in lepih trenutkov v družini.

28. septembra je štokrlja priletela na Jazbine in osrečila mamico Giulio in očeta Roberta Princiča z malo Futuro. Novonastali družini čestitamo in želimo veliko nepozabnih trenutkov v družinskem krogu.

Mladinski krožek društva F. B. Sedej vabi na

KAŠTANJADO

ki bo v petek, 1. novembra, v Sedejevem domu v Števerjanu.

Vabljeni od 17. ure dalje.

Turnir briškole se bo začel ob 18. uri.

Vsak naj s sabo prinese svoje igralne karte.

Za informacije: Bernard Terpin +39 339 4681920

REŠITVE IGRIC NA ZADNJI STRANI

13	25	15	23	22	23
1	4	4	8	5	22
0	7	0	6	2	15
8	4	7	1	7	27
3	4	2	5	8	22
1	6	2	3	0	12
20					

24	22	3	14	17
9	7	1	8	25
4	6	0	1	11
9	7	0	1	17
2	2	2	4	10
19				

9	2	5	7	6	3	4	8	1
3	4	6	2	8	1	7	9	5
1	7	8	4	5	9	6	3	2
6	3	7	9	4	2	1	5	8
2	1	9	8	7	5	3	4	6
5	8	4	3	1	6	2	7	9
3	6	7	8	5	9	2	1	4
8	5	2	4	1	6	3	9	7
1	4	9	3	7	2	5	8	6
7	5	2	3	1	4	6	8	9
9	4	3	8	2	6	1	7	5
1	6	8	5	9	7	2	3	4
3	9	6	1	8	7	4	1	5
2	8	1	7	6	4	5	3	9
7	5	4	3	6	9	8	2	1
4	7	6	5	6	2	3	9	1
6	1	8	5	9	7	3	4	2
9	3	2	4	1	8	5	6	7
1	4	7	9	3	5	2	8	6
8	6	9	2	4	1	7	5	3
2	9	5	7	3	1	8	6	4

KUHARSKI RECEPTI

MUFINI PRESENEČENJA

Sestavine: ½ lončka olja, 2 jajci, ½ kozarčka mleka, 1 lonček kisle smetane, ½ lončka sladkorja, 1 žlica vanilnega sladkorja, 3 žlice lešnikovega namaza, 1 lonček moke, 1 žlica sode bikarbone, 1 lonček kokosove moke, 3 žlice kakava v prahu, 20 pralin z mlečnim polnilom.

V posodo stresemo vse mokre sestavine, nato dodamo suhe in narahlo premešamo. Modelčke premažemo s pol žlico zmesi, nato na zmes položimo praline in jih prekrijemo s preostalo zmesjo.

Pečemo 30 minut na 150 stopinjah.

OBLEČENE JAGODE

Sestavine: 500 ml mleka, 2 vrečki vanilijevega pudinga, 8 svežih jagod, 5 dag kokosove moke, 8 majhnih skodelic kave.

V pol litru mleka skuhamo oba pudinga. Po okusu dodamo sladkor, saj znajo jagode biti kisle. Še vroč puding vlijemo v skodelice malo čez polovico, nato pa v vsako skodelico potisnemo po eno jagodo. Puding nato dodajamo, da jagode pokrijemo in skodelice napolnimo do konca. Dobro ohladimo. Previdno stresemo ven in povaljamo v kokosu. Okrasimo po želji (s sladko smetano, sadno ali karamelno omako).

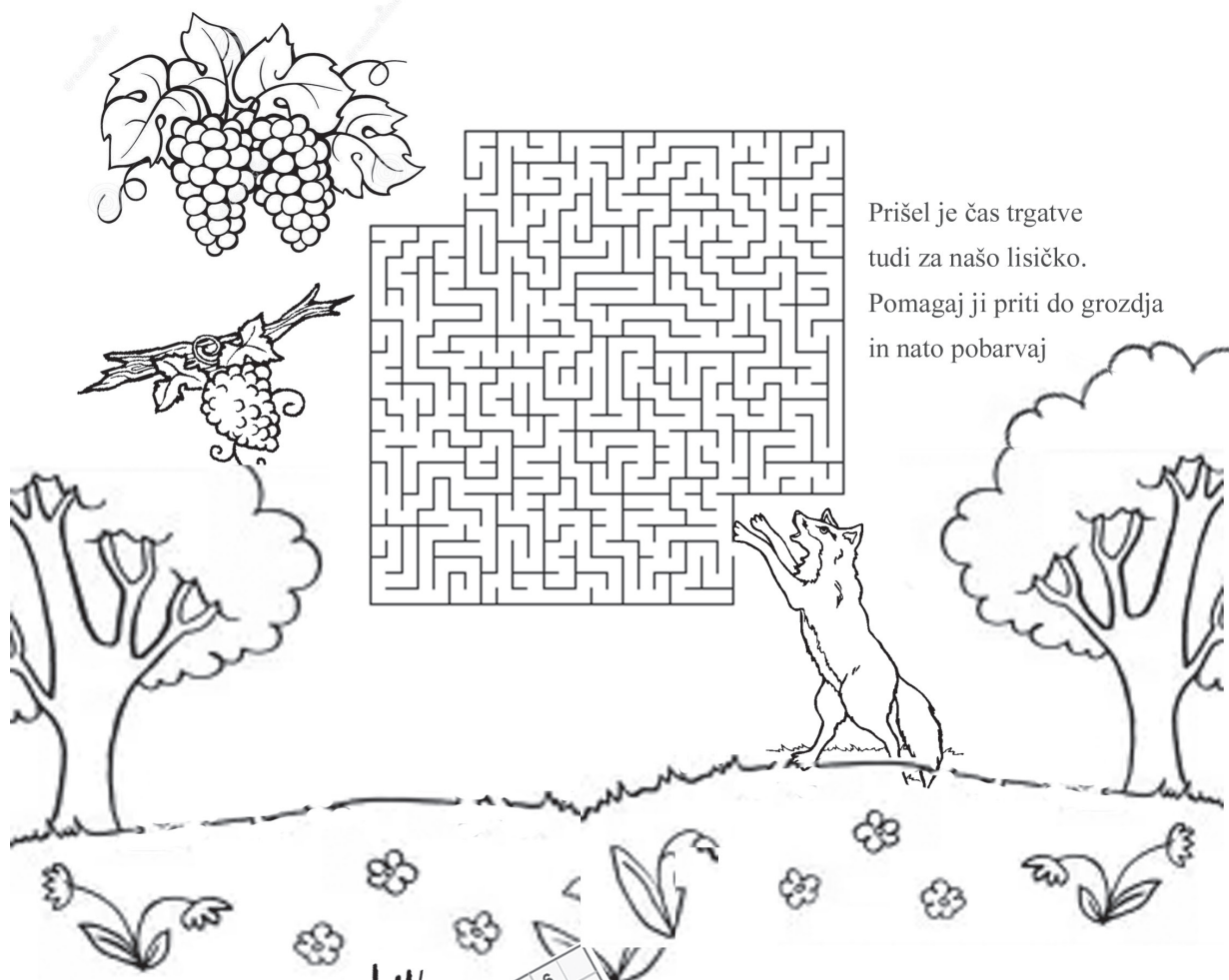
SLADKI ZALOGAJČKI

Sestavine: 25 dag listnatega testa, 1 vrečka vanilijevega pudinga, 2 žlici sladkorja, 1 vrečka vanilijevega sladkorja, 3 dl mleka, 5 dag masla, 2 dl sladke smetane za stepanje, sladkor v prahu za posip.

Testo razvaljamo ali uporabimo že razvaljanega. Z modelčki za kekse izrežemo zelene oblike, ki jih spečemo na hrbtni strani pekača pri 190 stopinjah 10 do 12 minut. Ohladimo.

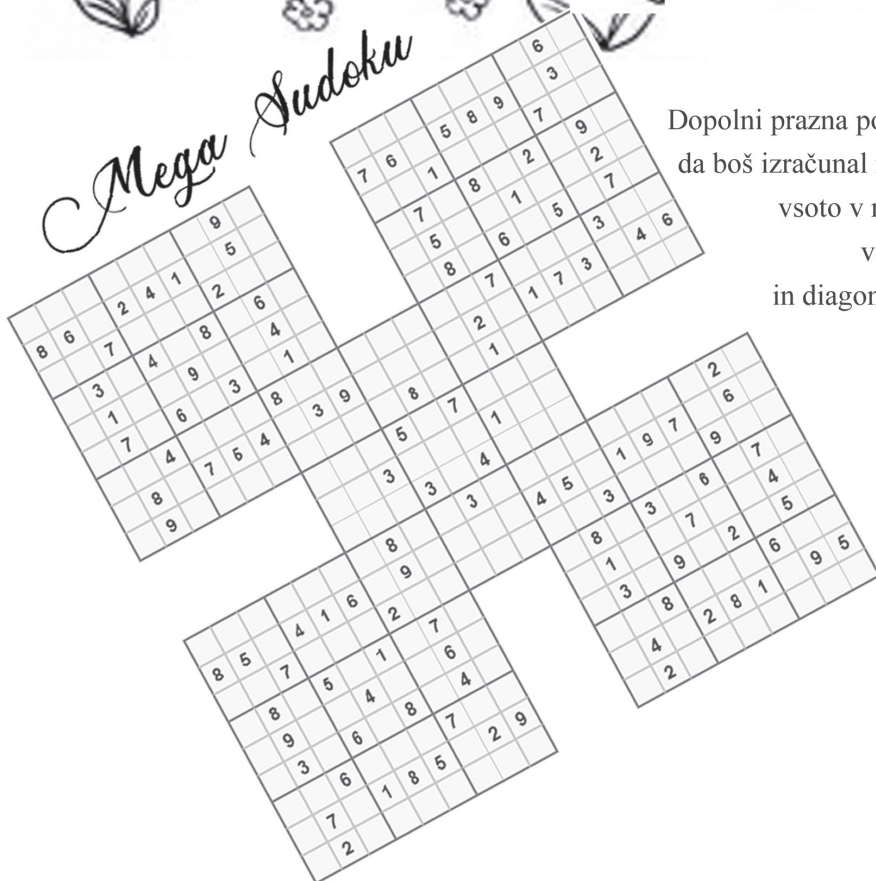
Med tem časom pripravimo kremo: 1 dl hladnega mleka, pudingov prašek, sladkor in vanilijev sladkor dobro zmešamo, da ne bo grudic. Preostalo mleko zavremo in zakuhamo pripravljen pudingov podmet. Odstavimo in ohladimo na rahlo mlačno, dodamo maslo in dobro mešamo, da dobimo gladko kremo. Stepemo smetano. Na en del sladkega zalogačka nabrizgamo kremo, nanjo pa še stepeno smetano, pokrijemo z drugim delom. Zalogačke potresemo s sladkorjem v prahu.

Prišel je čas trgatve
tudi za našo lisičko.
Pomagaj ji priti do grozdja
in nato pobarvaj

Mega Sudoku

Dopolni prazna polja tako,
da boš izračunal napisano
vsoto v navpični,
vodoravni
in diagonalni črti.

od 0 do 8					20
1				0	12
3		2	5	8	22
	4		1		27
	7		6	2	15
1			8		22
13	25	15	23	22	23

od 0 do 9				19
	2			10
		0		17
4	6			11
9			8	25
24	22	3	14	17